

Surbäcken, bäcke i Stackmora,
Orsa mötg. Kopparb. l.
s̄ār̄-bä'f̄f̄on
= bäcken S i i Bläckån. (Kl 103
IV)

s̄ār̄ adj. = sur
bä'k m., best. f. bä'f̄f̄on = bäcke.
Bäcken sinner genom sank-
mark. Jfr. Stackmorsån.
B. Granholm 1948.